

Lovforslaget, dets Titel og samtlige de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

Erarbejdet: Af de to Lovforslag, der foreligge fra Regeringen, er det ene jo et, der angaaer den nye Grundlov, og det andet et, der angaaer Ophævelse af Indskrænkningen af den gamle Grundlov. Det vil sees, at disse to Forslag have en ganske forskjellig Charakter; det ene er et, der er nødvendigt, et, der er Trang til, nemlig Ophævelsen af Indskrænkningen af den gamle Grundlov, det andet, der angaaer Indførelsen af den nye Grundlov, er det vilkaarlige, det, som jeg fra mit Standpunkt og de andre Forslagsstillere med mig ville modsætte os. Forslaget om Ophævelsen af Indskrækningsloven er imidlertid ikke ubetinget, det er knyttet til den Betingelse, at den saakaldte gennemførte Grundlov vedtages. Vi have dertil stillet det foreliggende Ændringsforslag, som simpelt gaaer ud paa, at den Betingelse, hvortil Ophævelsen af Indskrækningsloven knyttes, borttages. Naar der er stillet to Ændringsforslag, da er det ikke paa Grund af nogen som helst Forskjel mellem Forslagsstillerens Opfattelse af deres Stilling til den foreliggende Lov, men det er alene, fordi vi, som have stillet det første Forslag, have fundet, at det var en mere tydelig Form at give Forslaget, naar man udtrykkelig sagde, hvad Følgen var af Ophævelsen af Indskrænkningen, og vi have altsaa tilføjet: Som Følge heraf træde igjen de Paragrapher af Grundloven af 5te Juni 1849 i Kraft, som ved Grundlovsindskrænkningen bleve satte ud af Kraft. Det er naturligtvis min Hensigt, saafremt det første Ændringsforslag ikke vedtages, da at stemme for det andet.

Erbering: Forslaget under Nr. 2 gaaer kun ud paa at ophæve Indskrækningsloven ved en simpel Bestemmelse. Dersom det andet Forslag bliver antaget ved Siden af, saa er derved tillige Grundloven fæstet sin Ret, saa behøves kun denne simple Ophævelse af Indskrækningsloven. Det under Nr. 3 stillede subsidiaire Forslag, at Ordene „Grundloven af

18de November 1863 . . . efterat“ udgaae, gaaer løs paa, at det ikke forekommer mig, som om der i nogen Lov, der vedtages her i Rigsdagen, behøves nogen Bestemmelse angaaende Forholdet til denne Grundlov af 18de November 1863. Det under Nr. 4 stillede subsidiaire Forslag er jo næsten nødvendigt; thi Grundloven af 18de November 1863 eksisterer ikke, der eksisterer ikke nogen Lov, som hedder Grundloven af 18de November 1863, der eksisterer kun en Lov, som hedder: Grundloven af 18de November 1863 for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender. Det er den, der maa omtales, og naar den ikke omtales, saa er der ingen Bestemmelse tilføjet. Der eksisterer, som sagt, kun en Grundlov af 18de November 1863, forsaavidt den angaaer Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender, men forsaavidt den ikke angaaer disse, eksisterer den ikke, og altsaa kan man ikke tage en Beslutning derom. Forslaget gaaer altsaa kun ud paa at supplere Savnet af den rigtige Benævnelse, for at man ikke siden skal være i Tvivl om, hvilken Lov det er, man mener, der skal ophæves. Dersom Forslaget ikke vedtages, risikerer man, naar den Tid engang kommer, hvor denne Grundlov træder ud af Kraft, at Noget træder frem og siger: Det kjende vi ikke Noget til; thi en saadan Lov er der ikke, og altsaa har den ikke Noget at betyde.

Formanden: Forsaavidt det ærede Medlem ved at sige, at Grundloven af 18de November 1863 ikke eksisterer, har villet udtale en Paastand om, at den Grundlov, som har denne Dato, er ugyldig, maa jeg modsige det. Forsaavidt han har villet høre sig om, hvilken Titel der staaer paa Loven, skal jeg ikke videre udtale mig derom.

Erbering: Ja, jeg vilde ikke udtale mig om Gyldigheden, eller Ugyldigheden, men om Loven er der eller ikke. Der er vel en Lov, som i daglig Tale kan kaldes Grundloven af 18de November 1863, men hvor det gjælder om i en Lov at fastsætte, hvad man egentlig mener, er man nødsaget til at give vedkommende Lov dens fulde Benævnelse, og der eksisterer